

Janusz Zawiła-Niedźwiecki

**PRZEWODNIK
OPRACOWYWANIA
ROZPRAWY
DOKTORSKIEJ**
w naukach o zarządzaniu

Fragment książki
materiał promocyjny

print pdf epub mobi

e.edu-Libri

Janusz Zawiła-Niedźwiecki

**PRZEWODNIK
OPRACOWYWANIA
ROZPRAWY
DOKTORSKIEJ
w naukach o zarządzaniu**

 e.edu-Libri

Kraków–Legionowo 2023

[Kup książkę](#)

© edu-Libri s.c. 2023

Redakcja merytoryczna i korekta: edu-Libri

Projekt okładki i stron tytułowych: GRAFOS

Ilustracja na okładce:

arcady_31/iStock

Opinie przygotowali:

prof. dr hab. Grażyna Gierszewska

(Politechnika Warszawska, Wydział Zarządzania)

prof. dr hab. Stanisław Kasiewicz

(Szkola Główna Handlowa w Warszawie)

Wydawnictwo edu-Libri

ul. Zalesie 15, 30-384 Kraków

e-mail: edu-libri@edu-libri.pl

Skład i łamanie: GRAFOS

Druk i oprawa: OSDW Azymut Sp. z o.o.

Łódź ul. Senatorska 31

ISBN druk 978-83-66395-55-8

ISBN pdf 978-83-66395-56-5

ISBN epub 978-83-66395-57-2

ISBN mobi 978-83-66395-58-9

[Kup książkę](#)

Nie ma nic bardziej praktycznego niż dobra teoria

cytat przypisywany różnym naukowcom m.in.:

Ludwigowi E. Boltzmannowi (fizyk)

Albertowi Einsteinowi (fizyk)

Kurtowi Lewinowi (psycholog),

a chyba wywodzący się z myśli Tomasza z Akwinu

*Autor bardzo dziękuje profesorom
Grażynie Gierszewskiej i Stanisławowi Kasiewiczowi,
których cenne i wnikliwe uwagi
umożliwiły udoskonalenie opracowania.*

SPIS TREŚCI

WSTĘP DO PRZEWODNIKA	11
Ramowa struktura rozprawy doktorskiej	14
Dyscyplina naukowa <i>Nauki o zarządzaniu i jakości</i>	16
Doktorat (przewód doktorski) i rozprawa doktorska	22
Promotor lub promotorzy	27
Tytuł rozprawy	28
Streszczenie rozprawy	30
Wprowadzenie do rozprawy jako miejsce sformułowania problemu badawczego i pomysłu na proces badawczy	31
Prezentacja badań oraz ich wyników jako główna treść rozprawy	32
Zakończenie rozprawy z wnioskowaniem z badań	33
Bibliografia	33
Załączniki	35
Zasady redagowania	35
Inne wytyczne	37
Pułapki metodologiczne oraz pokusy nadużycia	38
Jak pozyskać uznanie recenzentów?	41
 1. WPROWADZENIE DO ROZPRAWY	43
1.1. Kontekst tematyki rozprawy	43
1.2. Luka naukowa	47
1.3. Problem badawczy (naukowy + aplikacyjny)	50
Główne pytanie badawcze jako wyraz ciekawości badacza	51
Cele rozprawy	54
Zakres rozprawy	56
Hipotezy	58
Wyjaśniające pytania badawcze	62

1.4. Koncepcja procesu badawczego	64
Zakresy planowania związane z doktoratem	66
Struktura procesu badawczego	69
Pole badawcze i kategorie badań	75
Opracowanie metody lub metodyki rekomendowanego postępowania jako typowy cel badań doktorskich w naukach o zarządzaniu	78
Metafora jako ideowe modelowanie w naukach o zarządzaniu	81
Opracowanie modelu rekomendowanego rozwiązania jako typowy cel badań doktorskich w naukach o zarządzaniu	84
Otwarta nauka i otwarte dane	92
Badania jakościowe a badania ilościowe	94
1.5. Omówienie zawartości rozprawy	99
2. PROWADZENIE BADAŃ	100
Planowanie procesu badawczego	101
Przykłady koncepcji procesów badawczych	107
Studia przypadków i badania uczestniczące	112
Wyniki badań	113
3. ZAKOŃCZENIE ROZPRAWY Z WNIOSKOWANIEM Z BADAŃ	115
3.1. Podsumowanie	115
3.2. Wnioski	117
3.3. Wkład własny do nauki	119
3.4. Problemy do dalszych badań	119
UWAGI KOŃCOWE AUTORA PRZEWODNIKA	121
POLECANE ŹRÓDŁA	122
Publikacje	122
Regulacje prawne	128
Inne źródła	128
Otwarte repozytoria danych badawczych	129
Spis tabel	131
Spis rysunków	131
Załączniki	131

Przygotowania do napisania rozprawy doktorskiej warto zacząć od przestudiowania aktualnych przepisów, na dzień opracowania (30.06.2023) tego Przewodnika są to:

Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (2018 z późn. zm., tekst jednolity Dz.U. 2022 poz. 574 – Rozdział 2 – Stopień doktora)

Ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (2003, tekst jednolity Dz.U. 2017 poz. 1789)

Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2022 poz. 2202)

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 poz. 2218).

WSTĘP DO PRZEWODNIKA

Niniejszy Przewodnik ma być przydatny wszystkim kandydatom przygotowującym rozprawy doktorskie w dyscyplinie nauk o zarządzaniu oraz poczynającym promotorom rozpraw. Jego adresatami są przede wszystkim doktoranci – praktycy zarządzania, którzy osiągnęli ten specyficzny stan kumulacji doświadczeń zawodowych, które skłaniają do uogólniającej refleksji sugerującej, że jest to potencjalny wkład do nauk o zarządzaniu. W naukach empirycznych (a takimi są nauki o zarządzaniu), które ewoluują zgodnie z postępem technicznym, ekonomicznym i cywilizacyjnym, jest to zjawisko naturalne. Z tego powodu w niektórych krajach doktoraty takie są nawet wyróżniane jako osobna kategoria, np. nazywane doktoratami praktycznymi, przemysłowymi itp. W Polsce wszystkie doktoraty mają taką samą naturę naukową, stawiane im są te same oczekiwania, zróżnicowanie polega tylko na dwóch różnych ścieżkach formalnego dochodzenia do uzyskania efektów uczenia się (tzn. wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych) oczekiwanych od doktora nauk: ścieżka szkoły doktorskiej lub ścieżka eksternistyczna.

Autor czuje się w obowiązku zastrzec, że nauki społeczne, do których należy dyscyplina nauk o zarządzaniu¹, nie są jednoznaczne

¹ Oficjalna nazwa dyscypliny naukowej brzmi „Nauki o zarządzaniu i jakości” (wg Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych), ale w opracowaniu dla uproszczenia będzie używana tradycyjna nazwa „Nauki o zarządzaniu”.

metodologicznie i metodycznie, a w związku z tym autor przedstawia owoc swych doświadczeń z prowadzenia doktoratów przygotowywanych w trybie eksternistycznym oraz rezultat przemyśleń w konsekwencji licznych obserwacji i dyskusji tak z promotorami, jak i doktorantami, prowadzonych w toku konferencji i seminariów poświęconych opiece promotorskiej i przygotowywaniu rozpraw doktorskich. Z uwagi na adresatów Przewodnika i jego cel, wywód nie ma charakteru systematycznego wykładu z zakresu metodologii nauk w ogóle czy nauk o zarządzaniu w szczególności, jest tylko poradnikowym opracowaniem dotyczącym bardzo konkretnego celu – przygotowania typowej rozprawy z zakresu nauk o zarządzaniu. Czytelnikom zaleca się równoległe zapoznanie się z podstawami metodologii nauk, przynajmniej poglądowo. Na końcu Przewodnika znajduje się zalecana literatura z tego zakresu (na początek poleca się [Grobler, 2008; Watkins, 1989], warto też na bieżąco korzystać ze [Stanford Encyclopedia of Philosophy]).

W gruncie rzeczy każdy samodzielny pracownik naukowy, bogaty w doświadczenie wypromowania kilku doktorów, opiekując się nimi i ich pracami, może mieć nieco inną wizję tego, czym doktorat jest oraz jak formułować treść rozprawy doktorskiej. Nie powinno to jednak skłaniać do wątpliwości co do słuszności zróżnicowanego podejścia. Każdy bowiem problem badawczy, podejmowany w konkretnym doktoracie, jest rozwiązywany w kontekście dwu zasadniczych czynników. Z jednej strony, z uwagi na swoją naturę, jest wyzwaniem odrębnym, kształtowanym częściowo w ramach pewnego rygoru metodologicznego, ale przede wszystkim w kontekście specyfiki samego indywidualnego i oryginalnego wyzwania naukowego. Z drugiej strony, doktorat powstaje pod opieką promotora wychowanego w określonej tradycji pewnej szkoły naukowej i przeważnie bieżąco osadzonego w tradycji ośrodka, gdzie pracuje lub gdzie ulokowany jest przewód doktorski, a doktorant także stanie się wychowankiem tejże szkoły i ośrodka naukowego.

Autor Przewodnika chce także przedstawić kilka uwag charakteryzujących niniejsze opracowanie:

- ma ono pragmatyczny charakter, a wobec tego treści są sformułowane instruktażowo;
- nie jest ono pracą stricte naukową, a wobec tego nieliczne są w tekście odwołania do źródeł;
- na końcu opracowania zamieszczono wykaz pozycji literatury, przepisów i dokumentów źródłowych, które będą przydatne czytelnikom, gdy będą pracować nad swymi rozprawami doktorskimi, niekoniecznie natomiast mają one bezpośredni związek z treścią Przewodnika;
- treść Przewodnika jest skoncentrowana na wyzwaniu sformułowania problemu badawczego, w następnej kolejności na sformułowaniu zakończenia rozprawy badawczej, a w najmniejszym stopniu na przedstawianiu w rozprawie doktorskiej badań, przypomina to teorię gry w szachy, która najkonkretniejsza jest w zakresie debiutów i końcówek, natomiast gra środkowa jest możliwa do opisania jedynie przez podanie ogólnych wytycznych.

W dalszej części wstępu omówiono wszystkie istotne kwestie o charakterze wprowadzającym w zakres Przewodnika tak, aby jego podstawowa struktura (rozdziały i podrozdziały numerowane) dokładnie odpowiadała rekomendowanej strukturze typowej rozprawy doktorskiej oraz czynnościom, jakie doktorant z promotorem powinni wykonać lub rozważyć, czy je wykonać.

W związku z taką konwencją Przewodnika wybrane kwestie są w jego treści powtarzane, albo na zasadzie stopniowego rozwijania ich opisu, albo dla podkreślenia ich znaczenia lub wskazania miejsca kolejnego ich zastosowania.

Na koniec niniejszego wstępu podane zostają pojęcia najbardziej elementarne dla pracy naukowej, gdyż często są niewłaściwie interpretowane i używane w rozprawach naukowych. W tekście

Przewodnika wielokrotnie występuje nawiązanie do tych pojęć w podanej ich interpretacji [Grobler, 2008; Tokarski (red.), 1980]:

- Metodologia to nauka o metodach badań naukowych i o skutecznych sposobach dociekania ich wartości poznawczej.
- Metodyka to zbiór zasad i sposobów (także metod) dotyczących wykonywania pewnej pracy, także naukowej, i zmierzania do określonych celów.
- Metoda naukowa to sposób badania rzeczy i zjawisk; ogół reguł stosowanych przy badaniu rzeczywistości; droga dochodzenia do prawdy.
- Technika badawcza to zastosowanie metody w pewnych warunkach, rozumiane jako sposoby zbierania materiału oparte na dokładnych, jasnych, ścisłych dyrektywach.
- Narzędzie badawcze służy do wywołania jakiegoś zjawiska lub zarejestrowania albo pomiaru jego przejawów, np. kwestionariusz ankiety, arkusz obserwacji, przyrząd pomiarowy.

Ramowa struktura rozprawy doktorskiej

W tabeli 1 pokazano autorską propozycję ramowej struktury rozprawy doktorskiej w naukach o zarządzaniu. Autor doradza doktorantom, aby od takiej struktury zaczynali swą pracę nad rozprawą, a dopiero w jej trakcie rozważali z promotorem ewentualne odstępstwa od niej.

Tabela 1. Ramowa struktura rozprawy doktorskiej w naukach o zarządzaniu

Zasadnicze części rozprawy	Typowe elementy treści	
	Tytuł	
	Streszczenie po polsku i po angielsku	
	Spis treści	
Wprowadzenie – sformułowanie problemu badawczego	Kontekst problemowy, w tym interpretacja tytułu rozprawy	
	Stan wiedzy jako podsumowanie analizy literaturowej z części Opis badań	
	Luka naukowa i jej część podejmowana w rozprawie	
	Problem badawczy	Główne pytanie badawcze i charakterystyka problemu badawczego
		Cel główny oraz cele cząstkowe i dodatkowe
		Zakres pracy
		Hipoteza główna oraz hipotezy pomocnicze
		Pytania wyjaśniające cele i hipotezy
	Plan procesu badawczego	Etapy procesu badawczego (ich cele, pytania)
		Metody badawcze w etapach
		Matryce powiązań etapów, celów, hipotez i metod
	Omówienie struktury rozprawy (przewodnik po treści)	
Opis badań i ich wyników	Analiza literaturowa	
	Kolejne badania i ich wyniki	
	Podsumowanie badań i ich wyników	
Zakończenie z wnioskowaniem z badań	Podsumowanie opisowe	
	Wnioski w punktach	
	Wkład własny do nauki	
	Problemy do dalszych badań	
Inne	Bibliografia	
	Spisy tabel i rysunków	
	Załączniki	

Prof. Grażyna Gierszewska:

Każda rozprawa to dzieło autorskie. W tej publikacji zainteresowani (doktoranci i promotorzy) znajdą odpowiedzi jak zmagać się z wyzwaniami w sposób szlachetny i skuteczny. Autor przygotował ją z myślą o doktorantach, aby wskazać im jak przygotować rozprawę i jak sprawnie zrealizować cały proces z tym związany. Uważam, że jest to cenna pomoc także dla „początkujących” promotorów, samodzielnych pracowników naukowych, którzy oczywiście mają już za sobą nawet dwa wypromowane doktoraty, ale często nie znają wystarczająco dobrze perspektywy pracy z osobą dopiero wkraczającą na ścieżkę naukową.

Zacznę od obszernego cytatu ze wstępu do Przewodnika: „W Polsce wszystkie doktoraty mają taką samą naturę naukową, stawiane im są te same oczekiwania, zróżnicowanie polega tylko na dwóch różnych ścieżkach formalnego dochodzenia do uzyskania efektów uczenia się (tnz. wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych) oczekiwanych od doktora nauk: ścieżka szkoły doktorskiej lub ścieżka eksternistyczna”. Autor zastrzega też, „że nauki społeczne, do których należy dyscyplina nauk o zarządzaniu, nie są jednoznaczne metodologicznie i metodycznie, a w związku z tym autor przedstawia owoc swych doświadczeń z prowadzenia doktoratów przygotowywanych w trybie eksternistycznym oraz owoc przemyśleń w konsekwencji licznych dyskusji tak z promotorami, jak i doktorantami, prowadzonych w toku konferencji i seminariów poświęconych opiece promotorskiej i przygotowywaniu rozpraw doktorskich. Z uwagi na adresatów Przewodnika i jego cel, wywód nie ma charakteru systematycznego wykładu z zakresu metodologii nauk w ogóle czy nauk o zarządzaniu w szczególności, jest tylko poradnikowym opracowaniem dotyczącym bardzo konkretnego celu – przygotowania typowej rozprawy z zakresu nauk o zarządzaniu”.

Cytat ten jest mi potrzebny, aby uzasadnić moją opinię, że w Przewodniku Autor konsekwentnie realizuje postawione cele, moim zdaniem ambitne i trudne. Pozwalam sobie też na stwierdzenie, że opracowanie nie ma słabych stron, a mocne wypunktuję. Zacznę od spraw kluczowych.

1. Jasna przejrzysta struktura i konsekwentnie realizowany zamysł, aby czytelnik – potencjalny doktorant, nie miał złudzeń, że pisanie rozprawy to praca lekka, łatwa i przyjemna. Na pewno zwieńczenie wysiłków i obrona każdemu – doktorantowi i promotorowi czy promotorom przyniesie ogromną satysfakcję.

2. Analiza wszystkich aspektów ważnych przy pisaniu pracy – od wyboru ośrodka, w którym kandydat na doktora pragnie zrealizować swój ambitny projekt i promotora, po wybór tematu – oryginalnego i niewyeksplotowanego, który zapełni lukę naukową, studia literaturowe, badania empiryczne oraz ich staranny opis, po udowodnienie, że doktorant wnosi wkład do nauki, ale jednocześnie ma świadomość, że widzi możliwości pogłębienia dociekań, czyli rekomendacje do dalszych poszukiwań naukowych.
3. Autor Przewodnika wielokrotnie podkreśla wagę naukowej dyskusji prowadzonej w różnych gremiach – w wąskim gronie na forum katedry, czy zakładu, po szersze spotkania seminaryjne gromadzące różnicowane grono pracowników naukowych, i tych młodych, i tych z dużym doświadczeniem, ale także doktorantów. Opinie uzyskane podczas takich spotkań i wymiany myśli są bezcenne, jakkolwiek w pierwszym „odruchu” mogą być przyjmowane sceptycznie, a nawet niechętnie.
4. Ważne wątki, które porusza Autor Przewodnika to kwestia zbierania i analizy materiałów źródłowych. Wyręczanie się „obcymi”, jak czytamy w tekście, to nie jest dobra droga, tylko droga na skróty. Oczywiście mamy sztuczną inteligencję i na pewno może pomóc, ale już czat GPT czy Bard nie!
5. Problem etyki przy pisaniu każdej pracy naukowej to temat rzeka, jednocześnie problem trudny i nie do końca uregulowany. Prezydium Polskiej Akademii Nauk powołało w październiku 1992 r. Komitet Etyki w Nauce i w 1994 r. opracowało zbiór zasad pt. „Dobre obyczaje w nauce. Zbiór zasad i wytycznych”. Przez trzydzieści lat nic się nie zmieniło i kodeks „przyzwoitości” przy prowadzeniu badań, realizacji projektów, pisaniu dzieł naukowych w swoich podstawach jest niezmienny. Technologie są narzędziami i one nie odpowiadają za nieetyczne zachowania człowieka.
6. Mocną stroną Przewodnika są zamieszczone w nim przykłady koncepcji procesów badawczych.
7. Nie można też nie napisać w opinii o erudycyjności Autora, która wyraża się w znajomości wielu zagadnień z zakresu nauk o zarządzaniu, w sposobie definiowania pojęć, ale także z kompleksowym spojrzeniem na proces pracy twórczej, jakim jest przygotowanie rozprawy doktorskiej.

Dalsze punktowanie mocnych stron dotyczy „podpowiedzi” Autora Przewodnika, jak sprawnie poradzić sobie z ostatecznym kształtem rozprawy, czyli aby „jego podstawowa struktura (rozdziały i podrozdziały numerowane) dokładnie odpowiadała rekomendowanej strukturze typowej rozprawy doktorskiej oraz czynnościom, jakie doktorant z promotorem powinni wykonać lub rozważyć, czy je wykonać”. Autor nazywa to swoistym instruktażem i tak jest „w rzeczy samej”.

8. Teoria i empiria – jak zachować równowagę, jak prowadzić naukową dyskusję, często z autorytetami naukowymi i nie bać się krytycznego spojrzenia.
9. Co to są: metodologia, metodyka, metody, narzędzia i techniki badawcze charakterystyczne dla nauk o zarządzaniu?
10. Dlaczego istotny jest tytuł i streszczenie rozprawy?
11. Czemu tak ważne jest wygenerowanie luki naukowej i jak tego dokonać?
12. Autor Przewodnika podpowiada – Czemu ma służyć zestaw celów, hipotez, pytań badawczych, czy warto stworzyć drzewo celów, czy lepsze są hipotezy czy pytania badawcze?
13. Jak uporać się z zakresem podmiotowym, przedmiotowym, przestrzennym rozprawy doktorskiej i dlaczego jest to istotne ?
14. Jak zaplanować proces badawczy, jakie pułapki czyhają na naukowca na początku jego drogi; jak po prostu mierzyć zamiar według sił?
15. Autor podkreśla, że wyniki to nie są wnioski z rozprawy.
16. Co ma zawierać podsumowanie – wnioski, rekomendacje do dalszych badań i wkład do nauki?
17. Jak prawidłowo przygotować bibliografię i jak cytować źródła?
18. Czemu służą załączniki i dlaczego stanowią integralną część pracy doktorskiej?

Profesor dr hab. Grażyna Gierszewska

Prof. Stanisław Kasiewicz:

Celem publikacji jest dostarczenie niezbędnych informacji dla osób przygotowujących rozprawę doktorską, przede wszystkim dla doktorantów eksternistycznych. Przewodnik ma ułatwić im napisanie pracy doktorskiej, która spełniałaby liczne kryteria naukowe oraz skrócić czas poświęcony na jej napisanie. Także doktoranci piszący prace doktorskie z ekonomii, finansów czy rachunkowości mogliby wiele skorzystać w pisaniu swoich prac.

Autor tego przewodnika dzieli się swoim doświadczeniem, będąc promotorem wielu prac i jako wieloletni dziekan Wydziału Zarządzania na Politechnice Warszawskiej. Był odpowiedzialny za stymulowanie rozwoju naukowego młodych pracowników naukowych i stale aktywnie uczestniczył w tym procesie w różnych jego etapach i zdobył duże pole obserwacji dla dostrzeżenia słabości wielu bronionych prac doktorskich. Specyficzną charakterystyką tej publikacji jest to,

że adresowana jest do doktorantów z dyscypliny Nauk o zarządzaniu i jakości. Jednak oznacza to, że także doktoranci piszący prace doktorskie z ekonomii, finansów czy rachunkowości mogliby wiele skorzystać w pisaniu swoich prac doktorskich, unikając szeregu dość elementarnych błędów. Warto podkreślić, że niewielki procent osób, który podejmuje się pisania prac doktorskich lub rozpoczyna studia doktoranckie kończy je z pozytywnym efektem w formie uzyskania stopnia doktora. Na to składa się wiele przyczyn, wśród których dominuje: przecenianie własnych zdolności intelektualnych doktoranta, niedostateczna wiedza na temat rozwiązywania problemów naukowo-badawczych, przecenianie długości czasu poświęcanego na pisanie pracy, nietrafione wybory dotyczące promotora i form współpracy ze środowiskiem naukowym. Walec tej publikacji w zwiększeniu skuteczności i efektywności pisania prac doktorskich można uznać jako praktycznie przydatny i nieoceniony. /.../ Z perspektywy czytelnika można stwierdzić, że opiniowanej książki nie da się przeczytać za jednym razem od początku do końca, ale warto stale powracać do jej fragmentów, aby dokonać uporządkowanej weryfikacji, czy nie ukazały się nowe koncepcje teoretyczne lub wyniki empirycznych badań, które modyfikują bądź podważają przyjęte założenia, metodykę i logikę zaaprobowaną przez doktoranta. Jest to stały kontakt doktoranta z Przewodnikiem, który pozwala sięgnąć do sugerowanych schematów i odkryć ewentualne potknięcia oraz zmusić go do kreatywności. Cenię i podzielam wyrażaną w książce powtarzaną frazę o konieczności utrzymywania nieustannych kontaktów doktoranta ze środowiskiem naukowym (krajowym i zagranicznym), nie tylko w instytucji, w której opracowana jest praca doktorska, dla konfrontacji przyjętego problemu badawczego, poprawności tytułu pracy, czy wysuwanych hipotez z opiniami nawet najbardziej skrajnymi. Dzięki temu doktorant stacjonarny, jak i eksternistyczny, nabiera dojrzałości w prowadzeniu merytorycznej polemiki z odmiennymi stanowiskami, a także dokładniej wnika i lepiej rozumie „DNA” swego pomysłu naukowo-badawczego i poznaje przy okazji autentyczne autorytety naukowe.

Profesor dr hab. Stanisław Kasiewicz

dr hab. inż. Janusz Zawiła-Niedźwiecki

profesor uczelni w Zakładzie Zarządzania Publicznego na Wydziale Zarządzania Politechniki Warszawskiej; członek Rady Szkoły Doktorskiej Politechniki Warszawskiej kadencji 2020–2024, przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Łączności – PIB, promotor ośmiu doktorów eksternistycznych oraz w kilku przewodach w toku, recenzent szeregu innych. W przeszłości praktyk biznesu i menedżer. Więcej na stronach internetowych: https://pl.wikipedia.org/wiki/Janusz_Zawi%C5%82a-Nied%C5%BAwiecki
<https://repo.pw.edu.pl>

z opinii prof. Grażyny Gierszewskiej:

Każda rozprawa to dzieło autorskie. W tej publikacji zainteresowani (doktoranci i promotorzy) znajdą podpowiedzi jak zmagać się z wyzwaniami w sposób szlachetny i skuteczny. Autor przygotował ją z myślą o doktorantach, aby wskazać im jak przygotować rozprawę i jak sprawnie zrealizować cały proces z tym związany. Uważam, że jest to cenna pomoc także dla „początkujących” promotorów, samodzielnych pracowników naukowych, którzy oczywiście mają już za sobą nawet dwa wypromowane doktoraty, ale często nie znają wystarczająco dobrze perspektywy pracy z osobą dopiero wkraczającą na ścieżkę naukową.

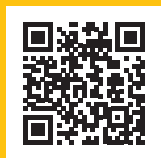
z opinii prof. Stanisława Kasiewicza:

Celem publikacji jest dostarczenie niezbędnych informacji dla osób przygotowujących rozprawę doktorską, przede wszystkim dla doktorantów eksternistycznych. Przewodnik ma ułatwić im napisanie pracy doktorskiej, która spełniałaby liczne kryteria naukowe oraz skrócić czas poświęcony na jej napisanie. Także doktoranci piszący prace doktorskie z ekonomii, finansów czy rachunkowości mogliby wiele skorzystać w pisaniu swoich prac.

Wydawnictwo edu-Libri jest oficyną wydawniczą publikacji naukowych i edukacyjnych.

Współpracujemy z profesjonalnymi redaktorami merytorycznymi i technicznymi z dużym doświadczeniem w przygotowywaniu publikacji specjalistycznych. Stawiamy na jakość łączoną z nowoczesnością, a najważniejsze dla nas są przyjemność współtworzenia i satysfakcja z dobrze wykonanego zadania.

Nasze publikacje (drukowane i elektroniczne) są dostępne w księgarniach stacjonarnych i internetowych oraz w czytelniach on-line ibuk.pl, osbi.pl i nasbi.pl – szczegóły na stronie wydawnictwa.

www.edu-libri.pl
Kup książkę